

Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (FIU Suriname)

DE MELDINGSPLICHT

Beste lezers,

Alvorens inhoudelijk van start te gaan met het onderwerp “De Meldingsplicht”, willen wij u erop attenderen dat het Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (MOT) haar website heeft gelanceerd op 27 juni 2014.

Op grond van artikel 12 van de Wet Melding Ongebruikelijke Transacties zijn dienstverleners verplicht ongebruikelijke transacties onverwijld schriftelijk, al dan niet digitaal te melden bij het MOT. De meldingsplicht heeft niet alleen betrekking op verrichte, maar ook op voorgenomen ongebruikelijke transacties. Onder een voorgenomen transactie wordt verstaan, een transactie waarvan wordt afgezien omdat onder meer niet kan worden voldaan aan de identificatie vereisten.

Met de recente wetwijziging van het Besluit Indicatoren Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2013 no. 148), zijn de meldingsplichtigen in 8 categorieën onderverdeeld te weten:

Financiële dienstverleners:

Categorie A: Krediet-, effecten- en beleggingsinstellingen;

Categorie B: Levensverzekeringsmaatschappijen;

Categorie C: Wisselkantoren

Categorie D: Geldovermakingskantoren.

Niet financiële dienstverleners:

Categorie E: Notarissen, makelaars in onroerend goed, accountants, administratiekantoren en advocaten;

Categorie F: Handelaren in goud, andere edele metalen en edelstenen;

Categorie G: Handelaren in motorrijtuigen;

Categorie H: Aanbieders van kansspelen.

Het melden conform artikel 12 Wet MOT is het voldoen aan een wettelijke vereiste, zonder dat er sprake is of hoeft te zijn van een verdachte transactie. Een ongebruikelijke transactie is nog geen verdachte transactie. Dit is pas het geval wanneer na analyse door het meldpunt blijkt, dat er sprake is van een **redelijk vermoeden** van money laundering en/of terrorisme financiering of daaraan ten grondslag liggende misdrijven.

De voorwaarden voor het melden van ongebruikelijke transacties zijn aangegeven in het Besluit Indicatoren Ongebruikelijke Transacties (S.B. 2013 no. 148). De dienstverlener stelt op grond van een objectieve indicator vast of er sprake is van een ongebruikelijke transactie. Hierbij wordt gelet op het bedrag waarvoor de transactie gepleegd is. Niettemin zou hij ook een melding kunnen doen op grond van eigen vermoedens (de subjectieve indicator). Er is dan sprake van een of meer redenen die de dienstverlener bewegen tot het melden van ongebruikelijke transactie(s). De redenen worden afgeleid van de gedraging van het subject (bijv. zenuwachtigheid, het veelvuldig overmaken van kleine bedragen).

Meldpunt Ongebruikelijke Transacties (FIU Suriname)

De meldingsplicht geldt niet alleen voor financiële- en niet-financiële dienstverleners, maar ook voor overheidsinstanties en instituten die met het toezicht op financiële instellingen zijn belast (ingevolge artikel 13 Wet MOT). Ondanks het feit dat de meldingsplicht op grond van de Wet MOT is opgelegd aan vrije beroepsbeoefenaren, zijn sommige van mening dat zij daarvan zijn uitgezonderd op grond van een bij wet opgelegde geheimhoudingsplicht. De Wet MOT doorbreekt de geheimhoudingsplicht, hetzij opgelegd bij wet, danwel bij overeenkomst. Dit is ook in de rechtspraak bevestigd als volgt:

“waarheidsvinding prevaleert boven verschoningsrecht”.

De advocaat (mr. E.H.) had niet voldaan aan de meldingsplicht en bij het onderzoek ter terechtzitting weigerde hij de gevraagde informatie te verstrekken.

Hij werd gaande de verdediging van zijn cliënt, als verdachte van money laundering aangemerkt, vervolgd en berecht. Hij werd schuldig bevonden aan het tezamen en in vereniging voorhanden hebben van grote geldbedragen in euro's en Amerikaanse dollar, terwijl hij wist dat die geldbedragen en voorwerp middellijk of onmiddellijk afkomstig waren uit enig misdrijf. De rechtbank verwerpt het verweer van verdachte (mr.E.H.) met betrekking tot zijn verschoningsrecht als advocaat en overweegt het volgende: “Er was voorts sprake van uitzonderlijke omstandigheid waarin het belang dat de waarheid aan het licht kwam prevaleerde boven voornoemd verschoningsrecht. Immers de verdenking betrof het vormen van een crimineel samenwerkingsverband van een advocaat met zijn cliënten. Onder die omstandigheid kon mr. E.H. zich niet langer op zijn verschoningsrecht beroepen”.

De rechtbank overwoog voorts: “verdachte heeft er bij - die gelegenheden – en ook nu ter terechtzitting voor gekozen het zwijgen toe te doen over de herkomst van het aangetroffen geld; dat is zijn recht. De consequenties daarvan komen in het licht van het hierbovenvermelde voor zijn rekening”. Met betrekking tot de oorspronkelijke verdachte die ook veroordeeld werd, is onder meer overwogen: “dat verdachte niet op de hoogte was en mocht afgaan op de adviezen van mr. (E.H.) acht de rechtbank niet aannemelijk. Uit het dossier blijkt dat verdachte ook in Suriname investeerde en een initiator was van bouwprojecten” . Casus (Nederlandse rechtspraak 5 januari 2006, Amsterdam, rechtspraak.nl).

De volgende editie gaat over **Identificatieplicht**.

E-mail: motsur@sr.net

Website: www.mot.sr

Wordt vervolgd